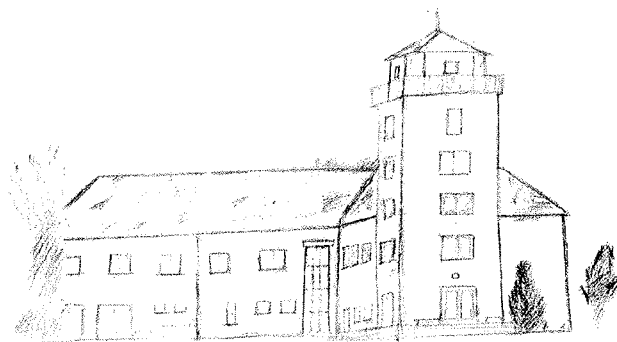
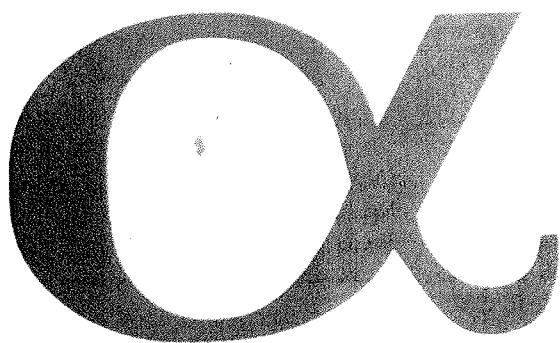

VI. ÉVFOLYAM II. SZÁM *ALFA, A SZENTENDREI REFORMÁTUS GIMNÁZIUM LAPJA* 2003. SZEPTEMBER

Gólyatábor

1. nap:

Fél 3-kor volt a gyülekező. Az osztályban rövid megbeszélést tartottunk és indultunk a buszhoz. Majd felszálltunk a buszra és búcsút intettünk a szülőknek... Megérkeztünk fél 4-re Tahiba. Elfoglaltuk a szállást és bementünk a templomba megbeszélni a házirendet és egyéb fontos dolgokat... Éneklés után részletesen megnéztük a tábor minden egyes zugát. Később leültünk vacsorázni. Vacsora után játékidő volt fél 11-ig. Majd bementünk a templomba és énekeltünk. Éneklés után fürdés, fekvés.

2. nap:

Felkeltünk 7:45-kor (alvósak 48-kor) és gyülekeztünk a templom

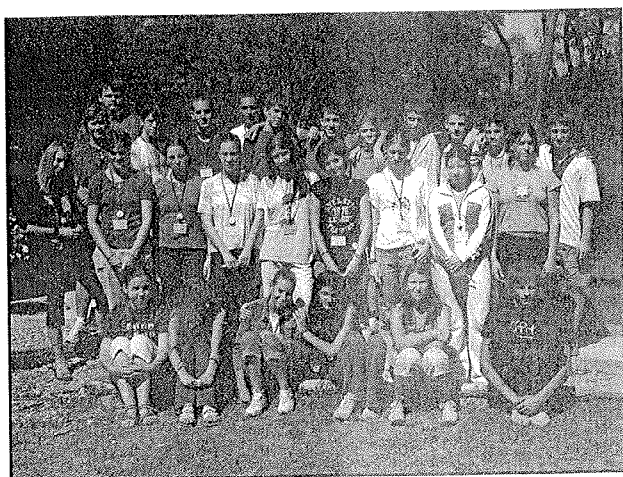
előtt. Énekeltünk, megbeszéltük a napi teendőket és utána reggeliztünk. Reggelizés után 15 perc pihenő (fiúknál 15 perc ping-pong) és kezdődött az akadályverseny. A verseny után ismét játékidő volt ebédig. Azután elmentünk ebédelni. Ebéd után szintén játékidő volt (fiúknak ping-pong)... Éneklés a templomban. Templom után eljött a várva

várt számháború. A számháború mindenkinek nagyon tetszett... Néhányan még kérték is, hogy holnap is legyen újra. Számháború után vacsoráztunk, majd a tábortűznél elő kellett adni egy kis szín darabot. Előadás után diavetítés a suliról és dolgairól. Aztán fürdés, és fekvés...

3. nap:

Kelés 7:45-kor. Találkozás a templomnál. Éneklés után reggelizés, majd játék. Ebéd után megint játszottunk számháborút. Akkor is nagyon tetszett mindenkinek. A játék után gyorsan összepakoltunk a szobákban, hogy a következő turnus jöhessen. Aztán irány a busz. A buszra "gyorsan" felpakoltunk és már indultunk is... Amikor az iskolához értünk, a szülők már vártak minket.

Kovács Ádám 5.a

A „Nagy-gólyák“

„Kiss-gólyák“

Református Gimnáziumok találkozója Erdély

(Szubjektív) csillagcserepek a közös gondolkodás fórumáról

1. "Per spinas ad rosas"

(a Backamadarasi Kis Gergely Református Gimnázium jelmondata)

A Kárpát-medencei Magyar Református Középiskolák VIII. Találkozásán 2003. július 9-13. között hívó szavára harmincegy - 18 magyarországi, 7 erdélyi, 4 kárpátaljai, 2 felvidéki tanintézmény - százhuszonhat képviselője jelent meg Székelyudvarhelyen. Közöttük iskolánk három tanulója: Batka Balázs, Földi Nikolett, Vörös Anna s jómagam.

2. "Székelyudvarhely... kisvárosnak született."

(Tomcsa Sándor)

Róth András iskolatörténeti előadásával kezdődött a találkozó. Bár sok neves író adott a város a magyar irodalomnak, de e város igazi képviselője nem az itt tanuló Benedek Elek, a legnagyobb magyar mesemondó, nem Tamási Áron, nem a Diogenész lámpásával embert kereső Tompa László vagy éppen Szabó Dezső, aki szenvedett e kisvárosban, hanem az "Utolsó szalmaszál" szerzője, Tomcsa Sándor, vagy éppen a Református Kollégium legjelesebb igazgatója, aki maga sem itt született: a nyárad-menti szolgadiák a marosvásárhelyi Kollégium után Bázelen és Bernben tanul, majd 1768-87 időszakban teremti meg a kisvárosi református kollégiumot.

3. "Üdvözöllek benneteket a legmagyarabb városban -"

(Szász Jenő, Székelyudvarhely polgármestere, a Magyar Polgári Szövetség elnöke)

Bármilyen meglepő - igaz: Udvarhely lakosságának 98%-a ma is magyar anyanyelvű, s bizony ilyen értelemben a legmagyarabb város a Földön.

4. "Kérlek és intelk benneteket, gyermekeimet és fiatal munkatársaimat: vigyázzatok magatokra, vigyázzatok a reátok bízottakra. Az ember élete csak úgy lehet teljes, ha minden nap érzi, valamit tett másokért. Az önzés az élet beszűkülését jelenti. A gazdaság, az anyagi jólét kellemes, de nem jelenti az élet teljességét.

gét.

Anyagi javakról intézkedni nem tudok. Könyvek maradnak utánam. Vigyázzatok reájuk... Anyagi javaknak nem vagyok birtokosa. De ahol lehetett szívemben, szívemből adtam. Vallom: a magunk, az erdélyi magyar közösség, Anyaszentegyházunk ügye, mindannyiunk szívügye kell legyen a szívből fakadó és önzetlen adakozás... életünk, sorsunk, keresztyéni, magyar, emberi mivoltunk fennmaradásának záloga: vállaljuk az áldozatot. Egyébként egymást követő világi hatalmak és azok szívárványkörébe tartozó mihaszna senkik kiszolgáltatottjai, vagy ami rosszabb, kiszolgálói leszünk.

Végakaratom? Lehet ilyen? Ha meghalok, olvassátok el Ady Endre: Köszönöm, köszönöm, köszönöm című versét."

(Tonk Sándor, a Sapientia - Erdélyi Magyar Tudományegyetem volt rektora, az Erdélyi Református Egyházkerület volt főgondnoka)

Régóta nem láttam. Szépen öregedett. Megöregedett. Valamikor, 1968-ban, tízedikes diákként vittük fel először az Isten Székére a Kolozsvárról Vásárhelyre, a Teleki Tékába került fiatal latin tanárt. Aztán én tanítottam a fiát, 1989-ben. Azóta sok víz lefolyt a Dunán is, a Maroson is, de még a Küküllőn is. Ajándék, hogy még egyszer beszélgethettem vele. - Még itt sem jártam soha, - mondta volt Orbán Balázs sírjánál, - nem jutott erre időm.

5. "...házat mindenütt találsz, de hazát csak itthon..."

(Vofkori László, geográfus, a Sapientia tanára)

Székelyudvarhely mezővárosi rangját 1485-ben kapja. Izabella királyné 1558-ban pecsét- és címerhasználatra jogosítja fel a várost. Ettől kezdve emlegetik "Székely-Anyavárosnak". A "Székely" előnevet Bethlen Gábor fejedelem használja először 1613-ban.

6. "...én egy olyan embertől, ki szülőföldjének látásánál örömmre nem gerjed, fel nem lelkesül, félni tudnék, mert abból kihalt minden gyöngéd érzélem, minden hazaszeretet, minek hiányával az egyén lelépett az emberi hivatás pályakö-

réről s ördöggé változott át."

(Orbán Balázs, a legnagyobb székely)

A sírjához vezető székelykapuk sorát megálmódó Vofkori György kalauzolt Szejkefürdőn. Talán az utolsó borvíz Szejke savanyúvize, amit Tonk Sándor megkötölt.

7. "Távol, hol már a hó királya hódít. Az ég lengette örök lobogóit.

Tekintetem szárnyat repesve bontott, Átöleltem a hullám-horizontot. S tetőit, többszázszáz és ezernél - S titokzatos szót mondtam akkor: Erdély."

(Áprily Lajos: Tetőn - (Kós Károlynak))

A Madarasi Hargita tetején, 1801(!) méter magasságban a diákok Kovács Lajos '56-os elítélt szavait hallgatják a Hargita lelkéről.

8. "Az Úré a föld és annak teljessége" (Zsolt 24,1)

Gondolatok a Találkozó Záródokumentumából:

* A Találkozó résztvevői tudatában vannak annak, hogy különféle államkezekben más és más körülmények között élő, de közös gyökérből táplálkozó magyar reformátusság szempontjából nagyon fontos, hogy a középiskolás fiatalok és tanáraik megismerjék egymás életkörülményeit, egymás hite által erősödjének.

* A résztvevők elhatározzák a Kárpát-medencei Magyar Református Középiskolák közös honlapjának beindítását.

* A résztvevők elhatározzák, hogy a Találkozó emlékére hozzájárulnak egy öreg székelykapu felállításához Szejkefürdőn, Orbán Balázs sírjánál.

9. "Napsugaraknak zúgása, amit hallok, Számban nevednek jó íze van, Szent mennydörgést néz a két szemem,

Istenem, istenem, istenem,...

...Könnyebb a lelkem, hogy most látván vallott,

Hogy te voltál élet, bú, csók, öröm. S hogy te leszel a halál, köszönöm."

(Ady Endre: Köszönöm, köszönöm, köszönöm)

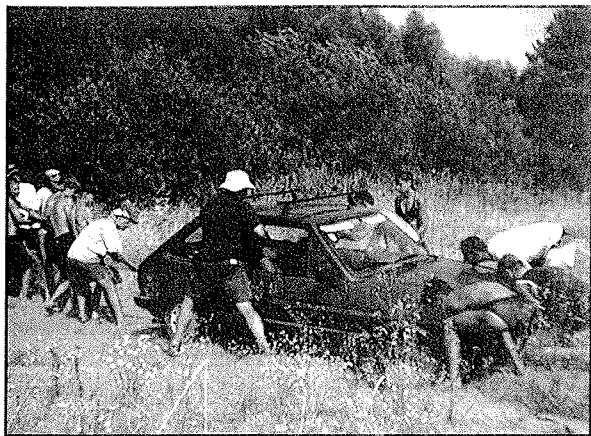
Tonk Sándort 56. éves korában, 2003. augusztusában, egy budapesti kórházban, orvosi kivizsgálás közben érte a halál.

Szentendre, 2003. augusztus 29.

Kiss Székely Zoltán

Hernád-túra

Az idei evezős túrát tartom az eddigi legsikeresebb vízi túrá-
nak. Ennek oka az, hogy ezen
a nyáron voltunk a legtöbben. 24-en

vettek részt ezen az izgalmakban bő-
velkedő vadvízi evezésen. A társaság
egyes tagjai lassan éreztek rá a tábor
hangulatára, az egymásrautaltságra,
de úgy érzem, hogy nagyon jó lett a
hangulat néhány nap elteltével. A
végén már mindannyian bántuk,
hogy véget ért, jól éreztük magun-
kat.

A kezdet sem volt egyszerű,
Szalkay tanár úr a vonat indulása
előtt 2'-cel érkezett az állomásra,
majd a bepakolás során lába kélt egy
sátornak. Első éjszakánkat Aba-
útváron egy kempingben töltöttük,
ahol még este kipróbáltuk a hajókat.
Már ekkor látszott, hogy nem kis fá-
ba vágtuk a fejszénket. A vízállás na-
gyon alacsony volt, a sodrás pedig
nagyon gyors. Másnap igen korán
vízre szálltunk. Nehéz lenne leírni,
milyen veszélyeket és izgalmakat

rejtegetett számunkra a folyó, And-
rea tanárnőnek meg a szárazföld.
Csak az első nap 16-szor borultunk.
Nem véletlenül volt velünk kísérő
autó, ami szállította a
csomagokat, így csak
néhány sapka, szem-
üveg és kulacs úszott
el a vízben. Sajnos a
kísérő autóval is adód-
tak kisebb gondok, de
végül folytatni tudtuk
a túrát. Ez irányú de-
presszióimat Szalkay
tanár úr jól orvosolta,
mert kétnaponta ra-
gyogó tisztára mosta
Fiestámat, (mely akkor
még csak kölcsön autó
volt) az út széli kék
kútnál, ami nem lehe-
tett egyszerű munka,
de hatásos volt.

Adtunk a kultúrának
is, hogy is hagyhattuk
volna ki, hiszen a Hernád
átfolyik Vizsolyon,
ahol a Károly Gáspár
által fordított "Vizsolyi
Bibliát" a XVI. Század
végén nyomtatták.
Másnap a társaság
megtekintette egy jó
fél napos kirándulás
keretében a Hernádcéce közelében
fekvő Boldogkő várát is. Szinte min-
dennaposak voltak az "átemelések"

is, hiszen gyakran áll-
ták utunkat különböző
duzzasztó- és erőmű-
vek.

A munkából min-
denki kivette a részét,
a fiúk kiemelték a ha-
jókat (időnként igen
messze kellett cipelni
azokat), majd fát gyűj-
töttek, tüzet raktak, a
lányok addig előkészí-
tették az alapanyagokat
és megfőzték a vacso-
rát.

Minden estére akadt
valami, Alsódobszánál lazulhatott a
társaság, hiszen énekléssel és táncol-
lással mulatták az estét a bőséges va-

Darjeeling English Camp

Az idei angoltábort július 7 és
18. között rendeztük meg. A
hagyományoktól eltérően
idén nem csak amerikai tanárok ta-
nítottak. Kristin Wilkin nem is a tá-
bor miatt érkezett Magyarországra,
de diákjaink nagy örömeire szívesen
vállalta, hogy immár a negyedik év-
ben, részt vesz a tanításban.

A két hetes tanfolyam igen inten-
zív munkával telt, két nagyon kis
létszámú csoportban. Az órák így
családiasan, jó hangulatban teltek. A
hagyományokhoz híven a tábor vé-
gén a diákok bizonyítványt kaptak.

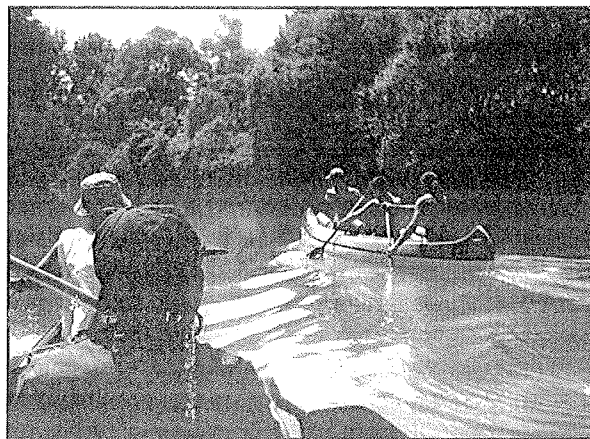
Reméljük jövőre újra a régi nagy,
pezsgő hangulatú táborról számol-
hatunk be.

Fruzsina tanárnő

csora után. Gesztelynél pedig Tímár
Gergő gitáron kísérte a lányokat,
akik különböző slágereket és ifjúsági
dalokat énekeltek a tábortúznél
egész éjjelig.

A túránk Böcsnél ért véget, ahol a
Borsodi Sörgár található. Míg egy
Tisza-túra nem érhet véget borkós-
toló nélkül, addig a fiúk sajnálatára
itt kihagytuk a sörkóstolót a prog-
ramból.

Ezúton szeretném megköszönni
még egyszer a diákoknak az aktív
részvételt, Fazekas Andrea tanárnő-
nek és Szalkay Attila tanár úrnak pe-
dig a segítségét és áldozatkész szol-

gátatát, mert nélkülük nem sikerül-
hetett volna ilyen jól ez a túra!

Köck Gábor táborvezető

Máltai nyelvtanulás

Anyár utolsó hónapjában iskolánk öt diákja -Bartha Emőke, Dúcz Erzsébet, Rabi Zoltán, Rabi Ákos és jómagam elrepültünk Máltára, hogy részt vehessünk egy háromhetes angol nyelvtanfolyamon.

Augusztus 2-án indultunk a Ferihegyi repülőtérrel. Két órás, felhők feletti utazás után érkezünk meg Málta szigetére. Szerencsénkre az iskola kollégiumában foglalhattuk el szállásainkat, így St. Andrews-ba érkezve rögtön kipihenhetjük az út fáradalmait. Szombati nap lévén nem kellett elkezdennünk tanulni, hanem egy rövidebb séta után elmehettünk a Hilton Máltába, ahol Zoliék szülei segítségével a Földközi-tenger egyik legszebb részén fürödhettünk. Este elfogyaszthatuk első vacsoránkat a nyelviskola bisztójában.

Hétfőn az összes új diák - beleértve minket is- egy felmérő tesztet oldott meg, amely alapján csoportokba osztot-

tak bennünket. Mindannyian külön csoportba kerülünk. Nyolc-tíz fős osztályokban próbáltuk a már megszerzett nyelvtani tudást a beszédben hasznosítani. A legtöbben Olaszországból és Németországból jöttek a nyelviskolába, de

csel, orosz, spanyol, lengyel nemzetiségű tanuló is volt, sőt még egy brazil nebulóval is találkoztunk. Nagyon örültünk, hogy más magyar fiatalok is tanulnak rajtunk kívül az iskolában. Az angol nyelvet hétfőtől péntekig napi három órában tanulhattuk, felváltva délután és délelőtt is.

Rengeteg kedves emberrel nyílt alkalmunk beszélgetni, némelyikkel szoros

barátság is kialakult. A nyelviskola gondoskodott az esti szórakozásunkról is. Minden este változatos programok közül válogathattunk. Dívatbemutató, karaoke show, élőzene, kabaré show biztosította az esti kikapcsolódást.

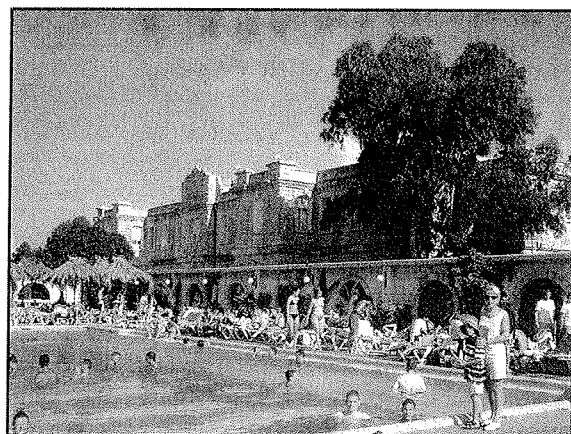
A pihenésen és a tanuláson kívül még érdekes programok is színesítették napjainkat. Ellátogattunk Valletta-ba, a fővárosba, Medinába, az ősi városba, és egy hajókirándulás keretében a kék lagunába, ahol a víz tisztasága mindannyiunkat rabul ejtett. Egyik va-

sárnap terepjárókkal és egy komp segítségével átmertünk a szomszédos szigetre, Gozo-ra.

Előzetesen tudomásomra jutott, hogy kedvenc labdarúgó csapatom, a Ferencváros éppen Máltán játszik UEFA kupa-selejtezőt. Nagyon boldog voltam, amikor egy csütörtöki napon elmehettünk mindannyian a Ta Qali-i nemzeti stadionba. A csapat nem okozott csalódást az apró, ámde annál lelkesebb magyar szurkolói tábornak, sőt... Az 5-0-ás győzelem után a maroknyi magyar együtt énekelte el a csapattal nemzeti himnuszunkat. Másnap büszkén fogadtuk a gratulációkat az előzetesen a magyar labdarúgást kritizáló máltaiaktól.

Rendkívül gyorsan elrepült ez a három hét. Hazafelé vegyes érzelmekkel indultunk. Tudtuk, hogy jó lesz ismét magyar földre érkezni, és látni szüleinket és testvéreinket, de nehéz volt magunk mögött hagyni ezt a sok felejthetetlen élményt nyújtó országot.

Szabó Zoltán 12.a

2. Kecskeméti szuper sporttábor

Idén második alkalommal indultunk útnak Kecskemétre, hogy egy hétig sokat sportolhassunk, és élvezzük egy hatalmas sportcsarnok és a mellette található sportudvar számtalan előnyeit.

Sokan jöttek a tavalyiak közül velünk, és persze újak is, akiket a tavalyi tábor visszhangja mozgósított.

Fazekas Andrea tanárnővel 3 csapatot osztottunk be, és több napon keresztül versenyeztek egymással. Tudásukat labdarúgásban, kosárlabdában, röplabdában mérték össze, és addig, amíg két csapat

küzdött, a harmadik csoport a teniszpályán adogatott. Az összecsapásokra a melegítést már reggel megkezdjük, ugyanis minden reggel futással kezdjük a napot a tornacsarnok mellett található 400 méteres salakos futópályán. És aki nem fáradt volna el teljesen az egész napi sportolásban, azoknak este Andrea tanárnő kondi edzést tartott szintén kocogással egybe kötve.

Két alkalommal strandon is voltunk délután, ahol jólesett a megfáradt izmainkat az élményfürdős medencében ella-

zítani, vagy a jótékony hatású gyógyvízben. Aki nem lazításra vágyott, az megmászhatta újra és újra a csúszdákhoz vezető utat, hogy aztán fokozott adrenalin szinttel csobbanjon bele a medencébe.

Most sem maradt el a Bujdosó tanyán a sétakocsikázás, lovaglás, és elmentünk mozizni is.

Pénteken jól elfáradva mindenki szerencsésen hazaért, és megbeszéltük, hogy jövőre egy másik nagyvárosban próbáljuk ki az ott lévő sportlétesítményeket.

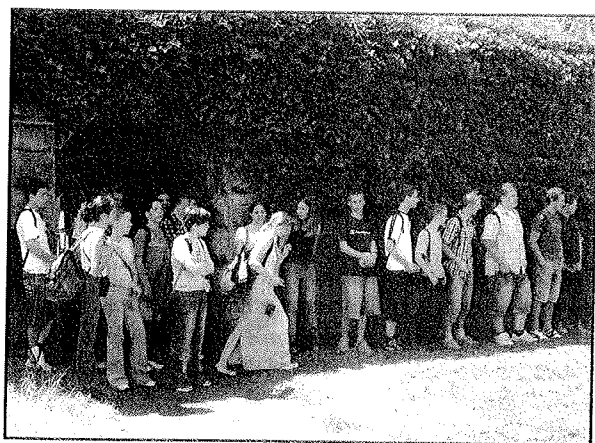
Találkozunk Nyíregyházán 2004-ben!

Szilágyi Andrea

Ismét Wertheimban jártunk

A tanévzárót követő hétfőn lelkes kis csapatunk felszállt a Liszt Ferenc nemzetközi exp-

iskolarendszert. Ezen a napon ismerkedtünk meg a város nevezetességeivel és fogadott bennünket Wertheim májusban megválasztott új főpolgármestere, aki kedvesen érdeklődött arról, honnan jöttünk, milyen az iskolánk. Hideg üdítővel és az elmaradhatatlan német pereccel láttak vendégül bennünket. Ajándékba a város címerével ellátott lufikat kaptunk, amelyek nem bizonyultak túl hosszú életűnek. A múzeumban

resszre és elindult felfedezni a sokak számára még ismeretlen Németországot. 9 órai vonatozás után megérkeztünk Würzburgba, ahol a fogadó osztály osztályfőnöke és néhány tanuló várt ránk. Első benyomásunk az volt, hogy itt is nagyon meleg van. A következő gondolat: hogyan fogom megértetni magam, megértem-e amit mondanak, milyen lesz egy idegen családban élni..... Nem sok időnk maradt a töprengésre, mert egyszer csak mindenkit elvitt a cserepartnere és csak másnap láttuk egymást. Ezúttal a 9.d osztály fogadott bennünket, melynek létszáma 14: 3 leány(!) és 11 fiú.

Az első napon az iskola igazgatónője köszöntött bennünket és rövid tájékoztatót tartott a gimnáziumról, összehasonlítottuk a magyar és német

(Grafschafts-Museum) egy lelkes muzeológus hozdozható napórakat mutatott be, ami nagyon érdekes volt.

Két nagy kiránduláson vettünk részt. Mindkét utat vonattal - olykor többszöri átszállással - tettük meg, így lehetőségünk volt összehasonlítani a MÁV és a német vasút szolgáltatásait. (Ezt nevezzük "erlebte Landeskunde"-nak, ami magyarul átélte, tapasztalaton alapuló országismeretet jelent.)

Aschaffenburgban jártunk, ahol a Pompejanumot és a várat néztük meg. Heidelberg-ben felsétáltunk a Philosophenweg-en (Filozófusok útja) a hegyre, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt a városra. (A melegben a meredek úton felkaptatva nem igazán értettük, hogyan születhettek ezen az úton sétálva a mély filozofikus gondolatok.)

Heidelberg köztudottan híres egyetemi város, számos nevezetessége közül érdekeséggként a Studentenkarzert (Diákfogda)

emelném ki, ahová azokat az egyetemistákat zárták, akik vétettek a szabályok ellen, pl. éjszaka hangoskodtak, italoztak stb. Maga a város a várral, főterével, hídjaival gyönyörű, érdemes ellátogatni oda.

Két délelőttöt a tanítási órákon töltöttünk és megállapíthattuk, hogy nálunk sokkal jobb(?). Egyik délután a bátrabbak kerékpárral, a "lustábbak" vonattal mentek Bronbachba. Itt a szerzetesek életével ismerkedtünk a kolostorban. Hazafelé egy játszótéren pihentük ki fáradalmainkat és energia utánpótlásnak pizzát ettünk. Szombaton délelőtt sportnap volt, ahol fociban és kosárlabdában mértük össze tudásunkat. Az eredményről legyen elég ennyi: derekasán helyt álltunk. A vásárnapot mindenki a családoknál töltötte és ezzel már el is érkezett a hazautazás ideje, amit többnyire vegyes érzelmekkel fogadtunk. Jó lett

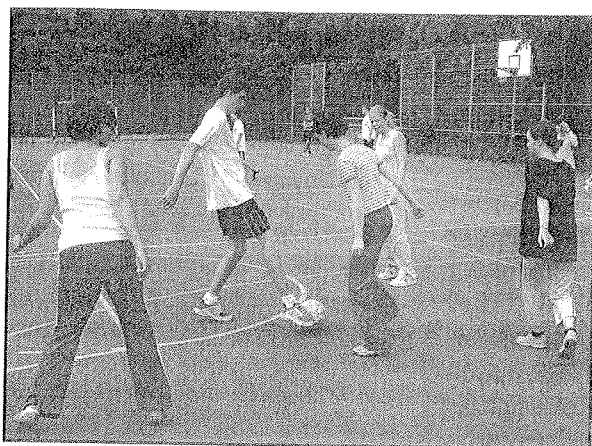

volna még maradni, de már hiányoztak az otthoniak.

Természetesen nem tudtam mindenről részletesen beszámolni, aki tudni szeretné a "másik oldal" véleményét is, kérdezze meg a képen látható diáktársait. Szerintem mindenki jól érezte magát és sokat tanult. Szeptemberben hasonló gazdag programot szeretnénk biztosítani cserepartnereinknek.

Remélem, mindenki kedvet kapott a nyelvtanuláshoz és jövőre tagja lesz a Wertheimba utazó csapatnak.

Mária tanárnő

KÖVESKÁL 2003

"Az Úrnak irgalmát örökké éneklek."
87.zsolt.

Idén ismét elindultunk Köveskálra, az alkotótáborba, csaknem húszan.

Gabriella tanárnő már az úton tervezte, hogy milyen nézőpontból fogjuk a Hegyestűt megfesteni, milyen technikával dolgozzuk ki a Kötenger sziklagörgeteget...

Volt még egy felnőtt útitársunk, Kiss Székely Zoltán egyetemista, aki a pedagógiai gyakorlatát töltötte a táborunkban.

Hosszú-hosszú utazás után végre meglettünk a Balatonra, majd ismét hosszú idő telt el, mire megérkeztünk Révfülöpre, ahol egyből belevetettük magunkat a habokba! A levegő 36 fokban, a víz huszonnégy fokos volt, de így is hűsnek éreztük.

Miután kijátszottuk magunkat, megettünk

tük az otthonról hozott elemőzsiát, buszra ültünk és indultunk Köveskálra. Karcsi bácsi, a helybéli Tiszteletes Úr, a tőle megszokott módon nagy örömmel és szeretettel fogadott minket. Elkezdődött a szállásfoglalás, majd ismerkedő séta a faluban, végül a takarodó. / Jóllehet mindenki nagyon fáradt volt, ez utóbbi dolog nem ment ilyen egyszerűen, mint ahogy itt leírtam./

Másnapról elkezdődött az igazi tábori élet. A korán kelő "segítő hangyák" elmentek a boltba és friss péksüteményt, tejet hoztak nekünk. Addig a többiek Gabriella tanárnővel a reggeli áhítatra készültek. A "szorgos méhecskék" megterítették és az étkezés végétével elmosogattak.

Első nap mindenki kapott egy igazi körtemuzsikát és elkezdődött a "zenetanulás"! Akik már játszottak valamilyen

hangszeren egyből ráállt az ujjuk a hangszer fogására, megszólaltatására, de aki soha nem muzsikált, az is megtanulta a dallamokat előcsalogatni a kis Ferkó körtemuzsikájából. Ezentúl, nyakunkban a sípval, mentünk mindenféle és zsoltárokat, népdalokat zengedeztünk, hol összhangban, hol szólóban. Így mindenütt feltűnést keltettünk és biztatásokat kaptunk mindenfelől a járókelőktől, turistáktól. Sípólva jártunk be a Kötenger vidékét, ahol felálltunk a Billenő köre, megnéztük, hol bujdosott Sobri Jóska, a híres betyár és lovagoltunk is. Ennek a szép, régi szokásnak sokan nagyon örültek, néhányan - köztük én is - kevésbé. Milyen magasan ül ilyenkor az ember és ráadásul milyen bizonytalanoknak tűnik alatta a világ! Remegve szálltam le a lóról, a többiek nem kis derűltségre. Karcsi bácsi

hetykén, büszke tartással lovagolt és azt mondta, hogy minden magyar embernek meg kell tanulnia lovagolni, "mert a magyar lóra termett..." Ebből pedig nem enged!

Jöttek aztán kevésbé embert próbáló napok is. Ellátogattunk Badacsonyra, megnéztük a Balaton festőjének, Egy Józsefnek az emlékházát, kiállítását. Értő szemekkel vizsgáltuk, milyen sok színnel festette meg a Balaton csodálatos fényeit. A családi fotókat, dokumentumokat is megsemmisítettük és láttuk az első, 1948-ban kiadott Kossuth díjat, melyet a művész munkája elismeréséül kapott.

Ezután hegyet másztunk, ellátogattunk Kisfaludy házához, ahol régen hitvesével, Szegedi Róza asszonnyal élt. Bepillantást kaptunk, hogyan éltek a múlt nagyasszonyai. Szép hímzések, kézzel festett bútorok, régi szüretelő eszközök ejtettek minket ámulatba! Innen csodálatos panoráma tárult elénk, amit meg is örököltünk.

Esténként a tábortűz mellett Karcsi bácsi mesélt a magyar történelemről és közösen énekelgettünk. A táborzáró istentiszteleten kiállítottuk legszebb műveinket, melyet a falu művészei is megnézték és megállapították, hogy a munkák egységesebbé, igényesebbé

Köveskáli töredék

1. nap
Hévvél mentünk Budapestre, Vonattal meg Révfülöpre. Fürödtünk a Balatonban, Innen mentünk a táborba.

2. nap
Elmentünk a boltba, Aztán fel a lóra Fürödtünk a Kötengerben, S a hasunkat raktuk tele.

3. nap
Körtemuzsikát tanultunk, Énekelünk, daloltunk. Később kisütött a napocska, S fürödtünk a nagy tóba'.

4.nap
Egy József szívárványa, A Balaton ragyogása, Nagyon hatott mireánk, Tátva is maradt a szánk

5. nap
Délelőtt sípoltunk, daloltunk, Majd fürödni indultunk. Etettük a hattyúkat, Nevettünk nagyokat!

6.nap
Ma már később keltünk, Műsor-próba még előttünk. Ebéd után fagyiztunk, Eztán kitakarítottunk.

7.nap
Csuda jó volt Köveskálon, Újra jövőnk jövő nyáron. Sípval, rajzzal most búcsúozunk, De jövőre találkozunk!

bé váltak. Az énekszolgálat is nagyon jól sikerült, könnyeket csalt a gyülekezet tagjainak szemébe.

Boldogok voltunk, hogy nem csak a tábor élményeivel gazdagodtunk, hanem mi is tudtunk örömet adni a köveskálinak.

Köszönjük az iskola támogatását, hogy lehetővé tette számunkra a táborozást, Karcsi bácsinak pedig a sok élményt!

Lázár Enikő
Szőnyi Gabriella

A II. Adria túra

Szombat délután indultunk Friburj-ból. Mindannyian izgatottan vártuk a vízre szállást. Egy szép új katamaránon kezdtük meg első utunkat. Egy közeli kis öbölbe hajóztunk, ahol nyugodtan fürödhettünk és búvárkodhattunk. Szerencsére jó idő volt, így zavartalanul élvezhettük a tengeri utunkat. Mindannyiunkat lenyűgözt a tenger szépsége, a tiszta levegő és a sajátos érzése ennek a tájnak.

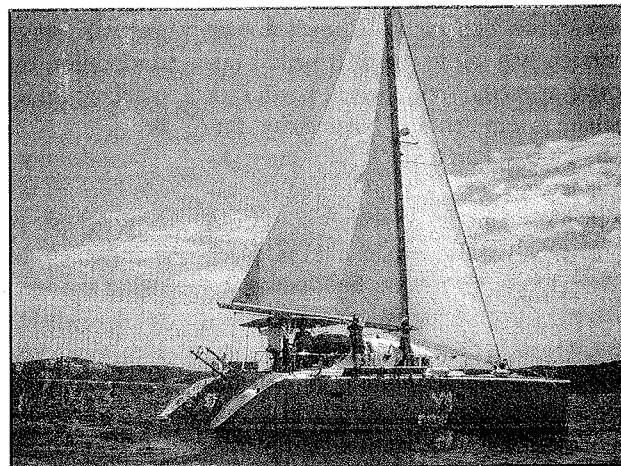
Este Primastenben kötöttünk ki. A vacsora után körbejártuk a belvárost, szabadidő keretében. - Nekem különösen kiemelkedő volt ez az este, mivel találkoztam egy régi jó barátommal. - Másnap tovább folytattuk utunkat. Egész napunkat a vízen, az estét Frogir-ban töltöttük. Szerintem ez a város volt a legszebb mind-

egymás mellett. Este sétáltunk a szigeten. Jó volt, de fákon és bokrokon kívül nem sokat láttunk. Reggel korán tovább indultunk, hogy Kváron legyen még kikötőhelyünk. Kvár volt az egyik legszebb és legnagyobb város. Fent a várból tökéletesen lehetett látni az egész várost és a közeli szigetsoportokat. A nap további részét tanulással és 9 órás hajózással töltöttük. Látni kellett volna, ahogy mindenki jobbra-balra fekszik az egész hajót betöltve. Úgy néztünk ki, mintha járvány tört volna ki a hajón. Este 9-kor érkezünk meg Piskrára. Gyors kikötés után fürdés, majd vacsora, de sietnünk kellett, mert ez egy olyan sziget, ahol hatalmas aggregátorról megy az áramellátás, még a vizet is hajóval hozzák, és tizenkettő után lekapcsolják a villanyt az egész kikötőben. Villanyoltás után, a holdfényben útnak is indultunk egy szikla tetejére, ahol köveket hajigáltunk a vízbe.

Mara szigetére mentünk, ahol ugrálás volt tervbe véve a sziklákról, de a nagy hullámszó miatt lemaradtunk erről a tervünkről. Az estét Katinán, szintén egy kis szigeten töltöttük. Ma már nem maradhatott el a felejthetetlen tengeri vacsora. Homár, kagylók, tintahal, langusza, csupa finomságot hoztak ki nekünk. Az esti

hagymászást ma se hagytuk ki. Még egy hegyi kecskét is üldözőbe vettünk, sikertelenül.

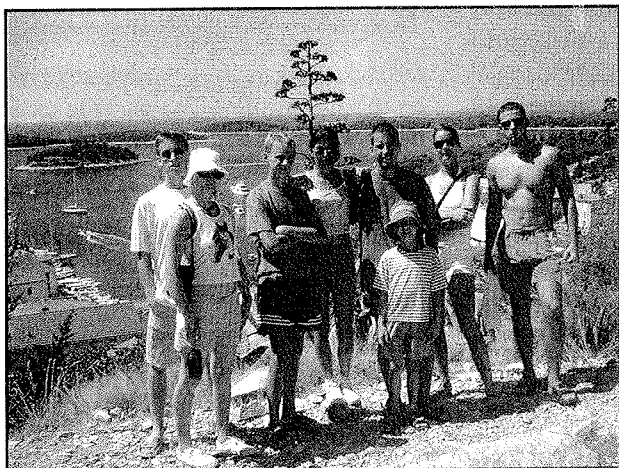
Következő állomásunk Irveli volt, ahol szabad időt kaptunk, így egész este mászkálhattunk a faluban.

A pénteki nap volt a legizgalmasabb, amikor Zodarba mentünk hajós-vizsgát tenni. Természetesen mindenkinek sikerült.

Estére visszahajóztunk kiindulási helyünkre Friburj-ba, ahol utolsó esténk lévén még mulattunk egy kicsit. Másnap kicsit lehangolt minket a tudat, hogy már mennünk kell haza, de azért jó érzéssel töltött el minket, hogy itt lehettünk.

Papp Ferenc 12.a

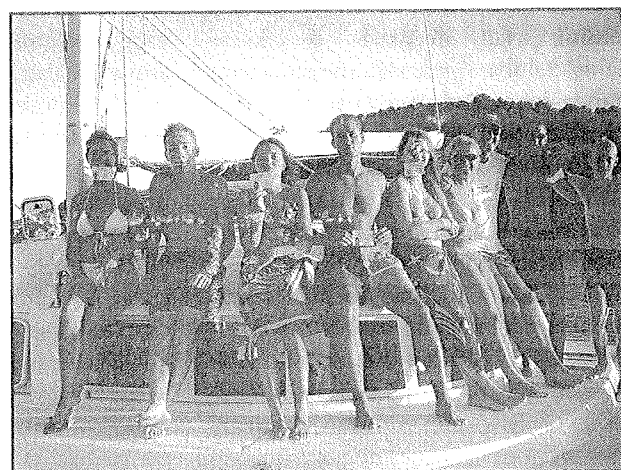

közül. Először egy várba mentünk fel, majd egy kávézóban töltöttük az estét. A főtéren élő zene szólt, régi nagy slágerekkel, így rögtön táncra is perdültünk. A példán felbuzdulva mindjárt megindult az éjszakai táncos élet.

Másnap ismét továbbálltunk. A napi szórakozás mellett tanulnunk is kellett a tengeri hajózás szabályait. A mai napon lehetősége nyílt mindenkinek, hogy vezethesse a hajónkat. Sőt még „extrém sport” keretében a katamaránnal húztuk magunkat a nyílt tengeren.

Este egy kis szigeten, Palmizanan kötöttünk ki. Kis kikötő volt, de jobbnál-jobb hajók sorakoztak

Mara szigetére mentünk, ahol ugrálás volt tervbe véve a sziklákról, de a nagy hullámszó miatt lemaradtunk erről a tervünkről. Az estét Katinán, szintén egy kis szigeten töltöttük. Ma már nem maradhatott el a felejthetetlen tengeri vacsora. Homár, kagylók, tintahal, langusza, csupa finomságot hoztak ki nekünk. Az esti

Hittantábor Bakonyszentkirály 2003.

Ragyogó napsütés, szemet gyönyörködtető táj, kitűnő hangulat, bőséges programkínálat... ilyen, és ehhez hasonló jelzőkkel tudnám visszaadni az idei hittantábor hangulatát. Reggeltől estig minden nap szinte megállás nélkül zajlottak az események, melyek közül csak néhányat említenék: "Napfelkelte futnness klub" a korán kelők fölös energiáinak levezetésére, kézműves foglalkozások Terez tanárnő vezetésével, számos társasjáték, focibajnokság a HVCS-vel, számháború, várostrom, hullócsillag vadászat, esti zenés partik, sok-sok éneklés és gitározás -s nem is szoltunk még a külföldi szemináriumokról. A délelőtti kiscsoportos beszélgetések után ki-kimaga választhatta meg, milyen szemináriumon, foglalkozáson kíván részt venni: önismereti szeminárium, "illik -nem illik" szeminárium, citera szeminárium, ó-és újszövetségi szeminárium, film klub stb. hívogatta a táltumpont gyűjtő verseny minden résztvevőjét. Jó hangulatú önismereti játékok segítettek megismerni önmagunkat és társainkat, hasznos tanácsokat kaphattunk, hogy mit és hogyan illik tennünk bizonyos szituációkban. Voltak, akik kezdőként nyúltak a citárához, s a tábor végi "Ki mit tud?" gálán már egyszerű, de annál szebb dalokat

adhattak elő Enikő tanárnő segítségével. Aki a legtöbb szemináriumon vett részt, s netán még a "Szívküldi szolgálat"-nak, vagy a "Napsugár Akciócsoportnak" is tagja volt, az szerezhette a legtöbb táltumpontot, melyet a tábor végén finomabbnál finomabb jutalmakra válthatott be.

Természetesen minden nap áhítat, közös éneklés tette teljessé együttlétünket, nem egy este még éjfélkor is a templomban énekeltek gyertyafényben, de volt, mikor ugyanezt a közeli erdőben, a falu fölött magasló domboldalon tettük meg. Hét végén vasárnap pedig a délelőtti istentiszteleten közös énekléssel szolgáltunk az ünneplő gyülekezet előtt.

Külön köszönetet szeretnék mondani Dulai Terez és Lázár Enikő tanárnőknak, akik amellet, hogy vigyáztak ránk, sok tartalmas foglalkozást vezettek mindnyájunk nagy örömeire. Külön köszönet illeti Bíró Krisztina 12. és Kasza Noémi 10. osztályos diákjainkat, akik a kiscsoportos beszélgetésekben pásztorgatták a rájuk bízottakat. Köszönet illesse mindazokat is, akik külsős segítőként hordozták a 63 fős tábor minden terhé a svédasztalos reggeliktől az utazás kényelmes és olcsó megszervezéséig!

Már nincs egy év hátra, és újból

Alfa újság

A szerkesztőség tagjai:

dr. P. Tóth Béláné
Földi János

Tímár Benjámin 6.a

Tóth Eszter 7.a
Varga Bence 8.a
Batka Balázs 9.a
Bélteki Gábor 9.a
Váradi Ágnes 10.a
Bérczi Anna 11.a
Tímár Gergő 12.a

Tördelő: Gellen Péter

E-mail: alfa@szrg.hu
Honlap: www.szrg.hu

Cím: Szentendrei Református
Gimnázium
2000 Szentendre, Áprily tér 5.

Telefon: 06/26 302-595

felkerekedünk, hogy egy emlékezetes hetet töltsünk együtt a Bakony eme csendes, békés "szigetén". Találkozunk 2004-ben!

Veszeka tanár úr

Kerékpártábor Balatonalmádi 2003.

Biciklitúrának indult - vízi biciklizés lett belőle... Annak ellenére, hogy a felszereléseket, csomagokat, degeszre tömött hátizsákokat már egy nappal korábban autóval vittük le szálláshelyünkre, sőt, bemelegítő túrát is tettünk fagylatozással összekötve Tahitótfaluba, igencsak megizzasztott mindenkit az első napi mintegy 75 km. Nem is csoda, hiszen az árnyékban 35 fok Celsius levegő és az alattunk izzó aszfalt próbára tette még a legharcodettebb bicajosokat is. Nem beszélve magukról a drótsamarakról: miután Székesfehérvárról elindultunk (ide vonattal érkezünk) egy órán belül legalább ötször kellett megállni defektet javítani, lehorzolt kisujjat műteni, széteső tengelyt forrasztani... A lelkesedés azonban töretlenül vitte előre túrázóinkat, mígnem megér-

keztünk a református parókián és a tőle nem messze, egy vadonatúj társasházban kialakított szállásunkra. A nem csekély viszontagságot követően szavazásra bocsátottuk a túra további részét: izzadjunk napi 70-80 km-t hegyre föl, völgybe le, vagy hűsöljünk nagyokat a közeli strand árnyas fái alatt, ropogtassunk kürtőskalácsot, biliárhozzunk és közben rágcáljunk kukoricát, önkéntes alapon vegyünk részt a partközeli aqua-fitness kalóriaégető programjában, vezessük le egy kis vízi biciklikon és rögtönözzünk kalózcát... Az utóbbi mellett döntöttünk - s talán senki sem bánta meg! Hogy a dolgok látszata megmaradjon, a hét vége felé egy koraesti órában azért átruccantunk (kerékpárjainkon, ha már egyszer ott voltak velünk...) Tihanyba, ettünk egy-egy

óriáslángost, pancsolgattunk, biliárhozzunk, s rohantunk haza megnézni Dr. Szösi kalandos életét a kábeltevéen.

Hogy a műfajváltás teljesen tetézze legyen, utolsó este áttekertünk Balatonfüzűre, ahol mindenki kedvére csúszkálhatott a minden elvárásnak megfelelő bób pályán, vagy mászhatott fel a mesterségesen kialakított "sziklafalra". Hazafelé -este 10 óra tájban- érdekes élményeket (és kisebb-nagyobb horzsolásokat) szerzhettek mindazok, akik lámpa nélkül vágtak neki az útnak. Hazaérkezve még belefért a programba egy kis esti zenés partizgatás a főtéren.

Nem kizárt, hogy jövőre valami más elnevezést kell adjunk tervezett együttlétünknek (... "Bób-tábor csak úszóknak"...), de hogy ugyanilyen jól fogjuk érezni magunkat, az biztos!

Veszeka tanár úr túravezető